

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 528/2014**z dne 12. marca 2014****o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za ne-delta tveganja, povezana z opcijami, pri standardiziranem pristopu za tržna tveganja****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012⁽¹⁾, ter zlasti tretjega pododstavka člena 329(3), tretjega pododstavka člena 352(6) in tretjega pododstavka člena 358(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Na podlagi določbe Uredbe (EU) št. 575/2013 o opredelitvi različnih metod za upoštevanje drugih tveganj, razen delta tveganja, v kapitalskih zahtevah institucij „na način, ki je sorazmeren z obsegom ter zapletenostjo dejavnosti institucije na področju opcij in nakupnih bonov“, je primerno oblikovati pristope različnih stopenj izpopolnjenosti in občutljivosti na tveganja, ki bi lahko bili ustrezni za različne profile institucij. Zato je primerno določiti naslednje tri pristope za merjenje ne-delta tveganj, povezanih z opcijami in nakupnimi boni, pri čemer njihova zapletenost narašča: (i) poenostavljeni pristop; (ii) delta-plus pristop; ter (iii) pristop na podlagi scenarijev. Ta okvir, ki temelji na treh pristopih, večinoma ustreza okviru Baselskega odbora za bančni nadzor (BCBS) v zvezi z ne-delta tveganji, z nekaterimi prilagoditvami, ki so potrebne zaradi upoštevanja Uredbe (EU) št. 575/2013. S tem je zagotovljena skladnost med pravili Unije in mednarodno dogovorjenimi minimalnimi standardi.
- (2) Ker je treba institucijam, ki uporabljajo delta-plus pristop, omogočiti, da nezvezne opcije obravnavajo na način, ki je bolj občutljiv na tveganja, bi morale institucije imeti možnost, da pod določenimi pogoji kombinirajo pristope, določene za merjenje tveganj na področju opcij in nakupnih bonov, in sicer ne le znotraj skupine, temveč tudi v okviru posameznih pravnih subjektov. Vendar bi bilo treba zaradi preprečevanja selektivne uporabe pristopov s strani institucij, da bi tako čim bolj zmanjšale svoje kapitalske zahteve, kombiniranje pristopov na posamični podlagi dovoliti le pod pogojem, da institucije opredelijo področje uporabe vsakega pristopa, preden ga začnejo uporabljati, z namenom njegove dosledne uporabe skozi čas.
- (3) Ne-delta tveganja, povezana z opcijami in nakupnimi boni, lahko vključujejo, a niso omejena na: tveganja, ki izvirajo iz spremembe game instrumenta, tj. „gama tveganja“ ali „tveganja v zvezi s konveksnostjo“ iz člena 4(1)(a) te uredbe; tveganja, ki izvirajo iz spremembe vege instrumenta, oziroma „vega tveganja“ ali „tveganja v zvezi z nestanovitnostjo“ iz člena 4(1)(b) te uredbe; tveganja, ki izvirajo iz sprememb obrestnih mer, oziroma „obrestna tveganja“ ali „ro tveganja“; nelinearnosti, ki jih ni mogoče zajeti v gama tveganja; ter tveganja implicirane korelacije na košarico opcij ali nakupnih bonov. Med temi tveganji so samo gama in vega tveganja tako pomembna, da upravičujejo naložitev kapitalskih zahtev, kar velja celo za kompleksnejše institucije, zato bi bilo treba pri izračunu kapitalskih zahtev upoštevati samo navedeni vrsti tveganj. V skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 morajo institucije od pristojnega organa pridobiti predhodno dovoljenje za uporabo notranjega modela za izračun delte. Vendar je treba uporabo pristopov za merjenje ne-delta tveganj spremljati in oceniti v okviru procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja institucij v skladu z določbami Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁾. Poleg tega večja zapletenost pristopa na podlagi scenarijev zahteva natančnejše spremljanje s strani pristojnih organov, zato bi morale institucije za njegovo uporabo izpolnjevati določene pogoje, in sicer preden se pristop prvič uporabi in ob njegovi nadaljnji uporabi.

⁽¹⁾ ULL 176, 27.6.2013, str. 1.

⁽²⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

- (4) Glede na to, da se člen 330 Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z obravnavo zamenjav, po katerih institucija prejema spremenljivo obrestno mero in plačuje fiksno obrestno mero, uporablja le za namene obrestnega tveganja, se pri nekaterih finančnih instrumentih, kot so opcije na zamenjavo obrestnih mer (*swaptions*), ne bi smel upoštevati.
- (5) Določbe te uredbe so tesno medsebojno povezane, saj se vse nanašajo na merjenje ne-delta tveganj v zvezi z opcijami in nakupnimi boni, povezanimi z različnimi osnovnimi instrumenti. Za zagotovitev skladnosti med navedenimi določbami, ki bi morale začeti veljati hkrati, in da se omogoči celovit pregled nad določbami in enoten dostop do njih za osebe, za katere veljajo navedene obveznosti, je zaželeno vse regulativne tehnične standarde v zvezi s tem področjem, ki se zahtevajo z Uredbo (EU) št. 575/2013, vključiti v eno uredbo.
- (6) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki jih je Komisiji predložil Evropski bančni organ.
- (7) Evropski bančni organ je opravil odprta javna posvetovanja o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, analiziral morebitne z njimi povezane stroške in koristi ter zaprosil za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Določitev kapitalskih zahtev za ne-delta tveganja v zvezi z opcijami in nakupnimi boni

1. Institucije izračunajo svoje kapitalske zahteve za tržna tveganja v zvezi z ne-delta tveganjem na področju opcij in nakupnih bonov, kot je določeno v členu 329(3), členu 352(6) in členu 358(4) Uredbe (EU) št. 575/2013, v skladu z enim od naslednjih pristopov:
 - (a) poenostavljenim pristopom, kot je določeno v členih 2 in 3 te uredbe;
 - (b) delta-plus pristopom, kot je določeno v členih 4, 5, in 6 te uredbe;
 - (c) pristopom na podlagi scenarijev, kot je določeno v členih 7, 8 in 9 te uredbe.
2. Pri izračunu kapitalskih zahtev na konsolidirani podlagi lahko institucije uporabljajo kombinacijo različnih pristopov. Na posamični podlagi lahko institucije kombinirajo pristop na podlagi scenarijev in delta-plus pristop le pod pogoji, določenimi v členih 4 do 9.
3. Za namene izračuna iz odstavka 1 institucije izvedejo naslednje korake:
 - (a) razčlenijo košarice opcij ali nakupnih bonov na njihove temeljne sestavine;
 - (b) razčlenijo zgornje in spodnje meje ali druge opcije, ki se nanašajo na obrestne mere na različne datume, v verigo neodvisnih opcij, ki se nanašajo na različna časovna obdobja („nakupna opcija v kapici“ in „prodajne opcije v kapici“);
 - (c) obravnavajo opcije ali nakupne bone kot zamenjave, po katerih institucija prejema spremenljivo obrestno mero in plačuje fiksno obrestno mero, kot opcije ali nakupne bone na del zamenjave s fiksno obrestno mero;
 - (d) obravnavajo opcije ali nakupne bone, ki se nanašajo na več kot eno osnovo iz člena 5(3), kot košarico opcij ali nakupnih bonov, v kateri ima vsaka opcija ali nakupni bon svojo ločeno osnovo.

Člen 2

Pogoji za uporabo poenostavljenega pristopa

Institucije, ki kupujejo samo opcije in nakupne bone, lahko uporabljajo samo poenostavljeni pristop.

Člen 3

Določitev kapitalskih zahtev v skladu s poenostavljenim pristopom

1. Institucije, ki uporabljajo poenostavljeni pristop, izračunajo svoje kapitalske zahteve glede na ne-delta tveganja v zvezi z nakupnimi in prodajnimi opcijami ali nakupnimi boni kot višjega od zneskov med nič in razliko med naslednjimi vrednostmi:
 - (a) bruto zneskom, kot je opisan v odstavkih 2 do 5;

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

- (b) zneskom delta tehtanega ekvivalenta tveganja, ki se izračuna kot tržna vrednost osnovnega instrumenta, pomnožena z delto in nato pomnožena z eno od naslednjih ustreznih uteži:
- (i) za posebno ali splošno tveganje lastniških instrumentov ali obrestno tveganje v skladu s poglavjem 2 naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (ii) za blagovno tveganje v skladu s poglavjem 4 naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013; ter
 - (iii) za valutno tveganje v skladu s poglavjem 3 naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013.
2. Za opcije in nakupne bone, ki spadajo v eno od naslednjih dveh kategorij, se bruto znesek iz odstavka 1 določi v skladu z odstavkoma 3 in 4:
- (a) kadar ima kupec brezpogojno pravico do nakupa osnovnega instrumenta po vnaprej določeni ceni na datum poravnave ali kadar koli pred datumom zapadlosti in kadar se prodajalec zaveže, da bo zadovoljil povpraševanje kupca („preproste nakupne opcije ali nakupni boni“);
 - (b) kadar ima kupec brezpogojno pravico do prodaje osnovnega instrumenta na enak način, kot je opisano v točki (a) („preproste prodajne opcije ali nakupni boni“).
3. Bruto znesek iz odstavka 1 se izračuna kot najvišja vrednost med nič in tržno ceno osnovnega vrednostnega papirja, pomnožena z vsoto kapitalskih zahtev za splošno in posebno tržno tveganje osnovnega instrumenta minus znesek morebitnega dobička, ki izvira iz takojšnje izvršitve opcije („v denarju“), če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:
- (a) opcija ali nakupni bon vključuje pravico do prodaje osnovnega instrumenta („nakup prodajne opcije“) in je kombinirana z deleži v osnovnem sredstvu („dolga pozicija v osnovnem instrumentu“);
 - (b) opcija ali nakupni bon vključuje pravico do nakupa osnovnega instrumenta („nakup nakupne opcije“) in je kombinirana z obljubo prodaje deležev v osnovnem instrumentu („kratka pozicija v osnovnem instrumentu“).
4. Če opcija ali nakupni bon vključuje pravico do nakupa osnovnega instrumenta („nakup nakupne opcije“) ali pravico do prodaje osnovnega sredstva („nakup prodajne opcije“), je bruto znesek iz odstavka 1 manjši od naslednjih dveh zneskov:
- (a) tržne vrednosti osnovnega vrednostnega papirja, pomnožene z vsoto kapitalskih zahtev za posebno in splošno tržno tveganje za osnovni instrument;
 - (b) vrednosti pozicije, določene z metodo vrednotenja po tekočih tržnih cenah ali metodo vrednotenja z uporabo notranjega modela, kot je določeno v členu 104(2)(b) in (c) Uredbe (EU) št. 575/2013 („tržna cena opcije ali nakupnega bona“).
5. Za vse vrste opcij ali nakupnih bonov, ki nimajo značilnosti iz odstavka 2, je bruto znesek iz odstavka 1 enak tržni vrednosti opcije ali nakupnega bona.

Člen 4

Pregled določitve kapitalskih zahtev v skladu z delta-plus pristopom

1. Če se institucije odločijo uporabljati delta-plus pristop, se pri opcijah in nakupnih bonih, katerih gama je zvezna funkcija v ceni osnovnega instrumenta in katerih vega je zvezna funkcija v implicirani nestanovitnosti („zvezne opcije in nakupni boni“), kapitalske zahteve za ne-delta tveganja v zvezi z opcijami in nakupnimi boni izračunajo kot vsota naslednjih zahtev:
- (a) kapitalskih zahtev, povezanih s parcialnim odvodom delte glede na referenčno ceno osnovnega instrumenta, kar je pri opcijah na obveznice ali nakupne bone parcialni odvod delte glede na donosnost do dospelja osnovne obveznice, pri opcijah na zamenjavo obrestnih mer pa parcialni odvod delte glede na obrestno mero za zamenjavo;
 - (b) zahteve, povezane s prvim parcialnim odvodom vrednosti opcije ali nakupnega bona glede na implicirano nestanovitnost.
2. Kot implicirana nestanovitnost se šteje vrednost nestanovitnosti v formuli za določitev cene opcije ali nakupnega bona, za katero je ob določenem modelu določanja cen in ob upoštevanju ravni vseh drugih parametrov za določitev cene, ki jih je mogoče opazovati, teoretična cena opcije ali nakupnega bona enaka tržni ceni opcije ali nakupnega bona, pri čemer se „tržna vrednost“ razume v smislu člena 3(4).

3. Kapitalske zahteve za ne-delta tveganja v zvezi z nezveznimi opcijami ali nakupnimi boni se določijo na naslednji način:

(a) če so bili opcije ali nakupni boni kupljeni, kot najvišji znesek med nič ter razliko med naslednjima vrednostma:

- (i) tržno ceno opcije ali nakupnega bona v smislu člena 3(4);
- (ii) zneskom delta tehtanega ekvivalenta tveganja v smislu člena 3(1)(b);

(b) če so bili opcije ali nakupni boni prodani, kot najvišji znesek med nič ter razliko med naslednjima zneskoma:

- (i) ustrezno tržno ceno osnovnega instrumenta, ki je bodisi najvišje možno plačilo na datum poravnave, če je to določeno v pogodbi, bodisi tržna cena osnovnega instrumenta ali efektivna hipotetična vrednost, če v pogodbi ni določeno najvišje možno plačilo;
- (ii) zneskom delta tehtanega ekvivalenta tveganja v smislu člena 3(1)(b).

4. Vrednost game in vege, uporabljena v izračunu kapitalskih zahtev, se izračuna z uporabo ustreznega modela za določanje cen iz člena 329(1), člena 352(1) in člena 358(3) Uredbe (EU) št. 575/2013. Kadar game in vege ni mogoče izračunati v skladu s tem odstavkom, se kapitalska zahteva za ne-delta tveganja izračuna v skladu z odstavkom 3.

Člen 5

Določitev kapitalskih zahtev za gama tveganje v skladu z delta-plus pristopom

1. Za namene člena 4(1)(a) se kapitalske zahteve za gama tveganje izračunajo po postopku, ki je sestavljen iz naslednjega zaporedja korakov:

- (a) gama učinek se izračuna za vsako posamezno opcijo ali nakupni bon;
- (b) gama učinki posameznih opcij ali nakupnih bonov, ki se nanašajo na isto posebno vrsto osnovnega instrumenta, se seštejejo;
- (c) kapitalske zahteve za gama tveganje se določijo kot absolutna vrednost vsote vseh negativnih vrednosti, ki so rezultat koraka (b). Pozitivne vrednosti, ki so rezultat koraka (b), se ne upoštevajo.

2. V koraku iz točke (a) odstavka 1 se gama učinki izračunajo v skladu s formulo, opisano v Prilogi I.

3. V koraku iz točke (b) odstavka 1 je posebna vrsta osnovnega instrumenta:

- (a) za obrestne mere v isti valuti: vsak razred zapadlosti iz razpredelnice 2 člena 339 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (b) za delnice in delniške indekse: vsak trg, opredeljen v pravilih, ki bodo pripravljena v skladu s členom 341(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (c) za tuje valute in zlato: vsak par valut in zlato;
- (d) za blago: blago, ki se šteje za isto blago, kot je opredeljeno v členu 357(4) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 6

Določitev kapitalskih zahtev za vega tveganje v skladu z delta-plus pristopom

Za namene člena 4(1)(b) se kapitalska zahteva za vega tveganje izračuna po postopku, ki je sestavljen iz naslednjega zaporedja korakov:

- (a) vrednost vege se določi za vsako posamezno opcijo;
- (a) za vsako posamezno opcijo se predvidi in izračuna sprememba nestanovitnosti v višini ene četrtine implicirane nestanovitnosti ($\pm 25\%$), pri čemer se implicirana nestanovitnost razume v smislu člena 4(2);

- (b) za vsako posamezno opcijo se vrednost vege, ki je rezultat koraka iz točke (a), pomnoži z domnevno spremembo implicirane nestanovitnosti, ki je rezultat koraka iz točke (b);
- (c) za vsako posebno vrsto osnovnega instrumenta v smislu člena 5(3) se vrednosti, ki so rezultat koraka iz točke (c), seštejejo;
- (d) skupna kapitalska zahteva za vega tveganje se določi kot vsota absolutnih vrednosti, ki so rezultat koraka iz točke (d).

Člen 7

Pogoji za uporabo pristopa na podlagi scenarijev

Institucije lahko uporabljajo pristop na podlagi scenarijev, kadar izpolnjujejo vse od naslednjih pogojev:

- (a) vzpostavile so enoto za nadzor tveganja, ki spremlja tveganje v zvezi s portfeljem opcij institucij in o rezultatih poroča vodstvu;
- (b) pristojne organe so obvestile o vnaprej določenem obsegu izpostavljenosti, ki bodo ves čas dosledno obravnavane po tem pristopu;
- (c) rezultate pristopa na podlagi scenarijev vključijo v notranje poročanje vodstvu institucije.

Za namene točke (c) institucije opredelijo natančne pozicije, ki se obravnavajo po pristopu na podlagi scenarijev, pri čemer navedejo vrsto produkta ali opredeljenega oddelka in portfelja, poseben pristop za upravljanje tveganj, ki se uporablja za take pozicije, računalniško aplikacijo, ki se uporablja za take pozicije, ter utemeljitev za dodelitev navedenih pozicij pristopu na podlagi scenarijev glede na pozicije, dodeljene drugim pristopom.

Člen 8

Določitev matrike scenarijev v skladu s pristopom na podlagi scenarijev

1. Institucija za vsako posebno vrsto osnovnega instrumenta iz člena 5(3) določi matriko scenarijev, ki vsebuje niz scenarijev.
2. Prva dimenzija matrike scenarijev so spremembe cene osnovnega instrumenta nad in pod njegovo sedanjo ceno. Navedeni niz sprememb obsega naslednje:
 - (a) za obrestne opcije ali nakupne bone: plus/minus predvidena sprememba obrestne mere iz stolpca 5 razpredelnice 2 člena 339 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) za opcije ali nakupne bone na delnice ali delniške indekse: plus/minus utež, določena v členu 343 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (c) za valutne opcije ali nakupne bone ter opcije ali nakupne bone na zlato: plus/minus utež, navedena v členu 351 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali, kadar je primerno, plus/minus utež, navedena v členu 354 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (d) za opcije (nakupne bone) na blago: plus/minus utež, navedena v členu 360(1)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013.
3. Scenariji sprememb cene osnovnega instrumenta se določijo z mrežo, sestavljeno iz vsaj sedmih točk, ki vključuje tekoče opazovanje in s katerimi se razpon iz odstavka 2 razdeli na enakomerno porazdeljene intervale.
4. Druga dimenzija matrike scenarijev je določena s spremembami nestanovitnosti. Razpon sprememb nestanovitnosti znaša $\pm 25\%$ implicirane nestanovitnosti, pri čemer se implicirana nestanovitnost razume v smislu člena 4(2). Navedeni razpon se razdeli v mrežo, sestavljeno iz najmanj treh točk, ki vključujejo 0-odstotno spremembo in s katerimi se razpon razdeli na enakomerno porazdeljene intervale.
5. Matriko scenarijev določajo vse mogoče kombinacije točk iz odstavkov 3 in 4. Vsaka kombinacija predstavlja en scenarij.

Člen 9

Določitev kapitalskih zahtev v skladu s pristopom na podlagi scenarijev

V skladu s pristopom na podlagi scenarijev se kapitalске zahteve za ne-delta tveganje v zvezi z opcijami ali nakupnimi boni izračunajo po postopku, ki je sestavljen iz naslednjega zaporedja korakov:

- (a) za vsako posamezno opcijo ali nakupni bon se za izračun simulirane čiste izgube ali dobička, ki ustreza posameznemu scenariju, uporabijo vsi scenariji iz člena 8. Navedeno simuliranje se izvede z uporabo metod popolnega prevrednotenja s simuliranjem sprememb cen z uporabo modelov za določanje cen in brez uporabe lokalnih približkov teh modelov;
- (b) za vsako posebno vrsto osnovnega instrumenta iz člena 5(3) se vrednosti, dobljene kot rezultat izračuna iz točke (a), ki se nanašajo na posamezne scenarije, agregirajo;
- (c) za vsako posebno vrsto osnovnega instrumenta iz člena 5(3) se kot „relevantni scenarij“ šteje scenarij, pri katerem je rezultat vrednosti, določenih v koraku (b), največja izguba, če ni izgub, pa najmanjši dobiček;
- (d) za vsako posebno vrsto osnovnega instrumenta iz člena 5(3) se kapitalске zahteve izračunajo v skladu s formulo, opisano v Prilogi II;
- (e) skupna kapitalска zahteva za ne-delta tveganje v zvezi z opcijami ali nakupnimi boni je vsota vseh kapitalskih zahtev, dobljenih z izračunom iz koraka (d) za vse posebne vrste osnovnega instrumenta iz člena 5(3).

Člen 10

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 12. marca 2014

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

PRILOGA I

Formula, ki se uporabi za namene člena 5(2)

Formula, ki se uporabi za namene člena 5(2):

$$\text{Gama učinek} = \Delta \times \text{gama} \times \text{VU}^2$$

pri čemer je VU:

- (a) za opcije ali nakupne bone na obrestne mere ali obveznice: pričakovana sprememba donosa, navedena v stolpcu 5 razpredelnice 2 člena 339 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (b) za opcije ali nakupne bone na delnice ter delniške indekse: tržna vrednost osnovnega instrumenta, pomnožena z utežjo iz člena 343 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (c) za valutne opcije ali nakupne bone ter opcije ali nakupne bone na zlato: tržna vrednost osnovnega instrumenta, izračunana v valuti poročanja in pomnožena z utežjo iz člena 351 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali, kadar je primerno, utežjo iz člena 354 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (d) za opcije ali nakupne bone na blago: tržna vrednost osnovnega instrumenta, pomnožena z utežjo iz člena 360(1)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013.

PRILOGA II

Formula, ki se uporabi za namene člena 9(d)

Formula, ki se uporabi za namene člena 9(d):

$$\text{Kapitalska zahteva} = - \min (0, SC - DU)$$

pri čemer velja:

- (a) SC („sprememba cene“) je vsota sprememb cene opcij z istim posebnim osnovnim instrumentom v smislu člena 5(3) (negativni predznak za izgube, pozitivni predznak za dobičke), ki ustreza relevantnemu scenariju, določenemu v koraku (c) člena 8(2);
- (b) DU je „delta učinek“, izračunan na naslednji način:

$$DU = AVDE \times OSCO$$

pri čemer velja:

- (i) AVDE („agregirana vrednost delta ekvivalenta“) je vsota negativnih ali pozitivnih delt, pomnožena s tržno vrednostjo osnovnega instrumenta v pogodbi, opcij, ki imajo isto posebno vrsto osnovnega instrumenta v smislu člena 5(3);
- (ii) OSCO („odstotna sprememba cene osnovnega instrumenta“) je odstotna sprememba cene osnovnega instrumenta v smislu člena 5(3), ki ustreza relevantnemu scenariju, določenemu v koraku (c) člena 8(2).